

EVIGT LIV ER AT KENDE GUD OG HANS SØN JESUS KRISTUS

NUMMER 11

1. JUNI 1922

71. AARGANG

PRÆSIDENT GRANT TALER I RADIO-TELEFONEN.

Indvielsen af den store Radio-Telefon fandt Sted i Salt Lake City, Utah, den 6. Maj 1922 Kl. 8 Aften paa Taget af Deseret News store Bygning, hvor der er opført en Radio-Station, hvorfra der kan føres Samtaler med Mennesker, som befinder sig mellem Kanada og Mexiko samt mellem det Stille Hav og Mississipi-Floden, med andre Ord, man kan i denne Kæmpe-Telefon tale med Venner paa en Afstand af 1000 engelske Mile i hvilken som helst Retning og høre Sang, Musik, Taler og Nyheder.

Der udføres et Program hver Dag i dette Radio-Værelse, som Tusinder kan lytte til i Nord, Syd, Øst og Vest, som et Vidnesbyrd om Folkets Fremskridt i Utah, den mest højtbeliggende og rigeste Stat i Unionen paa Mineraler.

Præsident Grant holdt følgende Tale i Transmitteren (Afsendelsesapparatet), og den førtes paa Ætherens Bolger med Lynets Hastighed til alle, som lyttede, baade fjernt og nær:

»Som mit Budskab til alle Mennesker vil jeg citere en Del af det 76. Kpt. i Lærdommens og Pagtens Bog, en Aabenbaring til Joseph Smith og Sidney Rigdon.

»Og dette er Evangeliet, det glade Budskab, som Røsten fra Himmelen vidnede for os, at han kom til Verden, nemlig Jesus, for at blive korsfæstet for Verden og bære dens Synder og helliggøre og rense den fra al Uretfærdighed; at alle kunde blive frelste ved ham, som Faderen har givet i hans Magt og skabt ved ham.

Thi vi saa ham hos Guds højre Haand, og vi hørte Røsten vidne, at han er Faderens Enbaarne. At ved ham og formedelst ham og af ham er Verdenerne blevne skabte, og deres Indvaanere er avlede som Sønner og Døtre af Gud.«

Jeg bærer mit Vidnesbyrd til alle Mennesker, at Joseph Smith var en Profet af den sande og levende Gud.«

Efter Præsident Grants Budskab sendte Salt Lake City's Borgmester C. Clarens Neslen følgende Hilsen og Gratulationer til Utahs Befolkning og tilstødende Stater i Bjergregionerne:

»Jeg er personlig interesseret i de store Resultater, som dette Blad, Deseret News, Staten Utahs største Nyhedsblad, har opnaaet, fordi det var ved dette Blad, at jeg som Dreng tjente mine første Penge samt arbejdede ved i seksten Aar med største Interesse for at fremme dets Udbredelse.

Det er en særdeles stor Glæde for mig, paa Byens Vegne, at ønske Deseret News til Lykke og sende en Hilsen til alle, som muligvis lytter til denne.

Det er passende at sende gode Ønsker og Hilsener ved Foraars-tiden, naar Naturen frembringer sit nye Kunstværk.

Her i Salt Lake City nyder vi Foraarets behagelige Vejr og haaber, at alle vore Nabo-Stater kan glæde sig i de samme velsignede Forhold efter den lange og strenge Vinter.

Alle nærværende Forhold tyder paa bedre Tider. Haab og Begejstring begynder at gøre sig gældende, og alle glæder sig til en lykkelig Fremtid.«

Følgende sendte deres Tanker og Forhaabninger ud i Rummet: Søster Grant, Præs. Grants Hustru, Præs. Anthony W. Ivins og forhenværende Præsident for den europæiske Mission, George Albert Smith.

Søster Grant sagde: »Dette er den mest underfulde Erfaring i mit Liv. Jeg er glad, fordi jeg lever paa denne Tid, hvor næsten hver Time bringer os nye Opfindelser. Jeg vil ikke blive overrasket, hvis vi i en nær Fremtid kommer til at tale med andre Verdeners Beboere.«

Præs. Ivins: »Da Mormon-Pionererne ankom til Saltødalen Aaret 1847, var Pony-Ekspressen den hurtigste Befordring til at bringe Nyheder fra det ene Sted til det andet. Ingen dromte dengang om, at deres Børn fem og halvfjerd-sindstyve Aar senere skulde kunne tale med Venner i fjerne Egne uden Traadforbindelse.«

George Albert Smith: »Jeg har haft mange enestaaende Oplevelser i mit Liv. Jeg havde det Privilegium at køre paa den første Bicykle, som kom til Salt Lake City, har talt i den første Telefon, der blev indført her, samt talt i Telefonen over den lange Afstand fra San Francisco til New York. Har haft det Privilegium at rejse i en Flyvemaskine fra Brüssel til London med en Hastighed af et hundrede Mile i Timen.

Jeg har set mange mærkværdige Ting finde Sted, som var forudsagt af Oldtidens Profeter, at paa den Tid Mormons Bog skulde komme frem, vilde Herren begynde sit Værk blandt Jordens Nationer. Vi har, siden Mormons Bogs Fremkomst, set flere forunderlige Ting blive opfundne til Menneskenes Bekvemmelighed end i Tiden fra Verdens Skabelse og til denne Bogs Udgivelse.

Nu har vi naaet et endnu højere Punkt, idet vi kan tale i den traadløse Telefon, og vore Meddelelser kan høres tydeligt i de mange Modtagelses-Stationer, der er indenfor en Afstand af et Tusinde Mile.

Jeg havde, paa min Rejse over det atlantiske Ocean, det

Privilegium at sende det første traadlose Telegram til Præsident Joseph F. Smith, som han nogensinde havde modtaget.

Jeg betragter denne traadlose Telefon som en Kulmination af alle Videnskabens Erfaringer og Opfindelser indtil nu, og jeg komplimenterer Folket, som lever her i dette herlige Friheds-Land Amerika, der altid er først og fremmest paa Opfindelsens Omraader.

Jeg er overmaade taknemmelig, fordi jeg lever blandt dette Folk, der ser Fremtiden i Mode med Forventning om større og nyere Ting henhørende til Menneskeslægtens Oplysning og Velsignelse.«

FREMTIDENS MENNESKE.

Hvorfor vil alle, eller næsten alle, spise Gift, drikke Gift, indaande Gift og indsprøjte den i sit Blod?

Kun fordi andre gør det. For at behage sine fysiske Sanser. Af Frygt for Sygdom og Dod. For at søge at glemme Sorger og Bekymringer. Eller af hvilken Grund?

Ingen af disse Grunde forekommer mig at være sunde. Ingen af disse Grunde kan influere paa Mennesker, der søger Renhed og Udvikling. Saadanne Mennesker vil ikke alene fordømme Tidens Brug af Gifter som den største Dumhed, men Argumenterne for Brugen af dem vil betragtes som et tilstrækkeligt Bevis paa den jammerlige Tilstand af moralsk og mental Udvikling hos Nutidens Menneskehed. Mangel paa individuelle Overbevisninger, Flygtigheden, Villigheden til at lade det legemlige Begær og Behov beherske Dig, Uvidenheden om Bevidsthedens Kontinuitet. Svagheden for at ville undgaa Livets Lektier — alt dette er Beviser for et Udviklings-trin paa lavt Stadium, vi maa være voksne, for vi kan faa Adgang til at blive optaget i de nye Samfunds-Forhold.

Kød, er det nødvendigt for mig at fortælle Dig, at Kød er giftigt — foruden den Kendsgerning, at der klæber en Forbrydelse ved det. Det er ikke alene det, at Dyrene ofte er syge, og at Du gør Dine egne Fordøjelsesorganer til en Kirkegaard og saaledes forgifter Dit Legeme med Ligrester, men ogsaa

dette, at Dyrets Blod er Sædet for de dyriske Egenskaber, og ved at spise Kødet faar Du disse i Dig.

Du styrker derved det dyriske i Dig, som Du skulde vokse bort fra. Og den Vrede, den Frygt og det Had, som fylder Dyret, naar det dræbes, det indvirker paa dets Blod og forgifter det. Det gør Dig irriteret, heftig og rastløs, forstærker Dine Lidenskaber; Du tørster og føler Trang til stærke Drikke og Krydderier. Der er mange Grunde, hvorfor Du ikke bør spise Kød. Hygiejniske, fysiologiske, økonomiske, etiske, okkulte m. fl. Hvis Du ønsker, da læs og tænk over, hvad der siges for og imod. Se Dig om, og Du vil se den overbevisende Kendsgerning: At mange lever baade lykkeligt og godt uden Kød. Men fremfor alt, betænk hvad jeg nu siger: Blod maa ikke passere deres Læber, i hvem Gud skal manifesteres.

Hvorfor har Du en Religion eller en Filosofi? Hvorfor gaar Du i Kirke eller til religiøse Møder? Fordi andre gaar, og fordi det er Skik og Brug. Fordi det giver en god Anledning til at stifte nye Bekendtskaber. For at sikre Dig en reserveret Plads i Himlen. Fordi en Ceremoni eller et velformet Foredrag faar Dig til at føle Dig som et bedre Menneske. Fordi Din konkrete Aand finder Behag i Difinitioner og Spekulationer over ubestemte, fjerne Ting. Ingen af disse smaalige Grunde tiltaler mig. Kun naar det er et Udtryk for Din indre Guddommelighed, for en uimodstaaelig Trang til at erkende Din Forbindelse med Gud. Kun saaledes er Religion eller Filosofi virkelige Værdier i Stedet for Falskhed.

Selv Dine Dyder er altfor ofte kun forklædte Laster. Enkelte er saa dydige, at de er til Plage baade for andre og sig selv, og deres Selvbehag paafører andre Lidelser.

De virkelig Gode gør aldrig noget ondt.

Du er meget venlig — sommetider naar Forholdene er behagelige, naar Du er i det rette Hjørne, og naar det tjener Dine specielle Hensigter. Er Du virkelig venlig, da er Du venlig uden Forskel.

Du er gavmild — paa de officielle Bidragslister.

Du er rundhaandet for at vinde noget: Kærlighed, Venskab, Paaskønnelse, Tilfredshed, Taknemmelighed.

Du er rigtig glad — naar alt gaar godt for Dig. Du er hu-

moristisk uden Hensyn til, om Du saarer andres Folelser, naar bare Du bliver kaldt morsom. Dit Humør morer kun Din forfængelige Personlighed.

Jeg kender Dine Motiver bedre end Du selv. Jeg skal ikke undervurdere en eneste af dem. Men Du maa kende Dig selv. Først Dit lille selv med alle dets Smaaligheder, for Du kan kende det virkelige selv.

Hvorfor snakker og snakker Du?

Om Vejret, om Dit Helbred, om Moden, om egne og andres Affærer, om Folk som Du kender, men som Du oftest slet ikke kender, og om alt Slags smaalig Nonsens. Kan Du ikke vokse op over dette pludrende Barnestadium? Det er værre end Barnets Pludder — thi dets Pludren er uskyldig. Naar Du fører Sladder? Naar Du repeterer en uvenlig Historie om Dine Venner og om Fremmede? Kender Du altid deres Motiver, deres Vanskeligheder, Lektierne, de har at lære, de Kampe, de har at udkæmpe? Dersom Du kendte alt dette, vilde Du ikke tale om det paa den Maade, som Du ofte gør.

Og saa — glem ikke, at Lyd er skabende. Tale er en skabende Kraft. Det manifesterede Univers er skabt ved Logos.

Saaledes skaber ogsaa Dine Ord.

Ethvert Ord, Du ytrer, enhver Støj, Du gør, foraarsager Vibrationer i Æteren. Hvor standser de? Intet Steds — aldrig! De gaar udover — og stadig videre og videre. Din Tale kan forstyrre hele Universets Harmoni. Og i Evigheden kan denne Oprindelse føres tilbage til Dig selv. Det er bedre at være tavs end at misbruge denne mægtige, skabende Kraft i en endeløs, tankelos, unyttig og sanselos Snak.

Du Menneske, skabt i den almægtige Guds Billede, tror Du, at Du kan blive ham lig i Din Uvidenhed; han har ladet Dig med en Kraft, som Du ikke har udviklet. Ved Din Smaalighed begrænser Du stadig hans Arbejde.

Undersøg, tænk og vid!

Udvikl Dine latente Kræfter, bliv alvidende. Intet i Livet er for ubetydeligt, intet for stort for Din Forstaaelse. Der findes ikke den Hemmelighed i hele Universet, som Du ikke skal kunne kende. Voks op over Din Smaalighed. Bryd de Lænker, som hæmmer Din Selvfoldelse. Dine slette Vaner og ind-

bildte Dyder, Din tankeløse Gang langs de almindelige Veje.
Din Frygt for at skille Dig fra Dine Omgivelser.

Alt det, som tilhører Dit lavere Selv, maa bort, maa forsvinde. Forst da manifesteres Dit højere Selv.

P. L. Olsen.

TIENDE.

Salt Lake City, den 4. Maj 1922.

Præs. Carl E. Peterson,

København, Danmark.

Kære Broder!

Hermed vil jeg meddele Dem, at ved sidste Efteraarskonference blev der af alle Kirkens Biskopper afholdt et specielt Møde, hvor Spørgsmaalet: »*Tiende*« blev diskuteret, og her blev det bestemt, at hver enkelt Biskop skulde gaa til sit Wards (Sogn) med følgende Beslutning: »*For Aaret 1922 skulde alle Kirkens Medlemmer være Tiendeydere.*«

Alle Biskopperne forpligtede sig til at gøre alt, hvad der stod i deres Magt, for at tilvejebringe dette Resultat.

Jeg anbefaler, at den samme Beslutning gennemføres i Deres Mission, og at alle opmuntres til at adlyde denne Lov, saa at alle Kirkens Medlemmer i den danske Mission ved Slutningen af dette Aar kan rapporteres som Tiendeydere.

Alle Kirkens Medlemmer burde betale deres Tiende, selv om Beløbet er ringe, thi det er Principet mere end Summen, som er af den største Betydning, og derved tilkendegiver ethvert Medlem, at det er konsekvent i sit Forhold til Kirken.

Forglem ikke, at dette er en Lov med store Forjættelser. (Malakias 3: 10.).

Deres med Agtelse forbundne Broder

C. W. Nibley,

præsiderende Biskop i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

HILSEN FRA FORHENVÆRENDE FOLKETHINGSMAND F. F. SAMUELSEN.

Salt Lake City, Utah, 10. April 1922.

Til Kirkens Medlemmer i Danmark.

Kære Søskende.

Min Familje og jeg føler Trang til at bringe Eder vore hjærteligste Hilsener. Naar dette Brev kommer til Eder, er der gaaet 3 Aar, siden vi forlod vort kære Fodeland, og meget er blevet anderledes i de Aar, Verden i sin Helhed har gennemlevet en stor Krise, et Eftersmæk efter den over 4 Aar lange og mest blodige Krig Verden har oplevet, og vi herovre i Amerika i Utah har ikke været forskaanet for denne Krise, dog ikke i Form af Hungersnød, da her er Fødemidler nok, endog saa meget, at der udføres meget til Europa, men Krisen er kommen i Form af en saa stor Arbejdsløshed, som der siges ikke har eksisteret de sidste 40 Aar, og her eksisterer hverken Arbejdsloshedsunderstøttelse eller anden Hjælp fra Stat eller Kommune udover Fattighjælp.

De Sidste Dages Hellige har i 1921 ofret Doll. 266.964 til trængende Søskende og til en Del Udenforstaaende, foruden foranstaltede Kirken en ekstra Fastedag til Fordel for de Trængende i Europa, og hvor der blev sendt Doll. 459.769 til Europa. Disse Summer tilsammen udgør Doll. 726.733, dette synes jeg er et flot Resultat af vor Kirke. Der er en anden Sum jeg vil nævne, som er brugt i 1921, det er de Penge, som bruges af Missionærer, og som sendes til dem fra Familjer og Venner af disse, som er sendt paa Mission, denne udgjorde i 1921 Doll. 860.640 og kontrolleres paa den Maade, at alle Underholdningsbidrag, der sendes til Missionærerne fra deres Forældre, Slægt og Venner, skal sendes til de forskellige Missionspræsidenter, men jeg tror godt, man kan gøre Millionen fuld, fordi jeg véd af Erfaring, da jeg selv har haft en Nevø paa Mission, at ved Fødselsdag og til Julen sendtes der

lidt privat til Ekstraforplejning til ham selv, og saadan tror jeg mange gør.

Dette er store Tal, der taler for sig selv; naar saa dertil lægges maaske et Par Tusinde Missionærers Arbejde ude i Verden for at frelse vore Medmennesker, saa kan man deraf se, at der ikke eksisterer en Kirke paa Jorden, der forholdsvis udfører et saa stort Missionsarbejde og et saa stort opofrende Kærlighedsarbejde som »De Sidste Dages Hellige«. Jeg kunde bruge mange flere Tal, hentet fra den nu afsluttede Foraarskonference, som i endnu højere Grad vilde illustrere vor Kirkes mægtige Arbejde og Fremgang, men da jeg af Erfaring véd, at Tal og Statistik ofte virker trættende, saa vil jeg afholde mig derfra.

Kære Søskende, om end Forholdene i økonomisk Henseende ikke har været saa gunstige for mig med Hensyn til at faa Arbejde og Fortjeneste blot tilnærmelsesvis, hvad jeg havde hjemme, saa har dog aldrig den Tanke opstaaet i vort Sind, at rejse tilbage til Danmark igen for at tage fast Ophold. Vi kom her for Evangeliets Skyld, vi kom her for at staa som Frelserne paa Zions Bjerg, for at gaa igennem Templet og udføre Ordinancer for os selv, for vor kære afdøde Slægt og for mange af vore Venner, og denne Mission har vi i fuldeste Maal udført til stor Glæde og Velsignelse for os selv, men ikke mindst til stor Glæde og Velsignelse for de Hundreder af vore i mange Aar ventende afdøde Slægt og Venner. Templet er den herligste Plads, den mest højtidelige Plads i Verden, selv Peterskirken i Rom, som jeg besøgte for 22 Aar siden, indgyder ikke, trods sine gamle Traditioner, den Højtidelighed, som Herrens Tempel gør.

Kære Søskende, vi har nu overværet 7 Konferencer her i Salt Lake Tabernakel. Vi begyndte straks en Maaned efter vor Ankomst at overvære disse Møder og høre Herrens inspirerede Profet, hans Raadgivere, de 10 af de 12 Apostle og andre af Kirkens ledende Mænd tale, det er en inspireret, aandelig Fest (Reed Smoot og Apostlen i England kunde ikke

være her), at høre det store Orgel med sine mægtige brusede Toner og med sit fjerntspillende Apparat, som lyder i ens Øren, som om Tonerne kom Mile borte fra, det er, som om man hører Englene spille og synge i Himlen, at tænke sig dette Tabernakel fyldt til Trængsel, 10.000 siddende og 2000 staaende, og at alle disse rejser sig og som med en Røst fra et tusindstemmigt Kor synger Zions herlige inspirerede Sange, dette er vidunderligt, og saa er Tabernaklet ikke nær stort nok. 6 à 8000 maatte samles i Assembly Hall og andre Lokaler. Søndag Aften sluttede Konferencen med et Søndagsskoleprogram. Tabernaklet var fyldt til sidste Plads, og af Programmet skal fremhæves, at 20 Nationer mødte frem i Nationaldragt og fremsagde Trosartiklerne paa deres eget Sprog. Først 4 Indianere med de mægtige Fjerprydelser (det var rigtige Indianere), saa England, Polynesia, Hawaïan, Samoan, Tahitian, Maori, Palæstina, Frankrig, Belgien, Danmark, Sverige, Norge, Italien, Schweiz, Tyskland, Spanien, Holland, Østrig, Ungarn, Mexiko, Armenien og Japan. Dette var en meget interessant Afslutning paa Konferencen. Øverst stod en smuk Dame, hvidklædt med det store Stjernebanner, de andre havde kun smaa Nationalflag, men Amerika, som adopterede alle disse Nationer, skulde symbolsk være større.

Derefter holdt Apostlen Mc.Kay, der er Præsident for alle Søndagsskoler i hele Verden, en meget interessant Tale om Oplevelser fra sin Jordomrejse, hvor han besøgte mange Søndagsskoler.

Saadanne Oplevelser styrker ens Vidnesbyrd, at tænke sig, hvis Præsident Grant havde kaldet en hvilken som helst af Forsamlingen, kunde de have baaret det Vidnesbyrd, at de vidste, Evangeliet var Sandhed, at Joseph Smith var en sand Guds Profet, ingen anden Kirke i hele Verden kunde gøre det, fordi de ikke ejer den fulde Sandhed, derfor vil de forskellige Forklaringer være afvigende og ikke være samstemmende, dette bør styrke os i vor allerhelligste Tro. Søkende, lad os bevare vort dyrebare Vidnesbyrd, lad os udvide vort Vidnes-

byrd, ved vore Pligters Udførelse vil der blive os tillagt nye Vidnesbyrd, som vil være til Velsignelse for os, og der kan komme Tider, hvor vi har alle vore Vidnesbyrd behov, hvor Fristeren vil komme under en eller anden Form, og da gælder det om at have et fast og urokkeligt Vidnesbyrd; thi I véd, saavel som jeg, at det er ikke dem, som begynder paa Vejen, det er ikke dem, som bliver døbt alene, men kun dem, som bliver trofaste til deres Dages Ende, der vil faa Livets Krone, en Herlighed, der i Biblen er lignet med Solens Glans.

Nu til Slut mange kærlige Hilsener fra min Familje og
Eders Broder i Evangeliet

F. F. Samuelsen.

SVAR TIL BR. A. JACOBSEN.

En hjertelig Tak til Dem, fordi De gjorde mig opmærksom paa, at jeg havde formet mine Tanker paa en saadan Maade, at de let kunde misforstaas. Kritik er sund og berettiget, særlig naar den udfores i fælles Interesse og paa videnskabeligt Grundlag.

Min Hensigt var ikke at fremstille Bayersk Øl saaledes, at det var at foretrække fremfor Dobbelt- eller Hvidtol. Det jeg særlig ønskede at fremføre, var det fanatiske, som specielt fremkommer, naar Mennesket betragter sig selv i Besiddelse af alle gode Dyder og Egenskaber.

Alt Øl er hovedsagelig sammensat af Alkohol og Kulhydratet Sukker, der er til Stede i forskellig Mængde. Bayersk Øl indeholder almindelig 4,5 pCt. Alkohol + 6 pCt. Sukker, Hvidtol 2 pCt. Alkohol + 2 pCt. Sukker. Det øvrige er Vand. Indholdet i Dobbeltol ligger imellem disse to Sorter. Andre Stoffer, saasom Fedtstof og Æggehvide (sjældent paa viseligt), er kun til Stede i saa ubetydelig Grad, at det ligger udenfor al Betydning.

For ca. 40 Aar tilbage tilvirkede den store Del af Befolk-

ningen selv sit Ølforbrug, og det blev tilvirket af egen Avl. Maltet blev fremstillet af Byg. Byg indeholder som tidligere nævnt Vitaminer i hele Kærnen, som sammen med Kulhydratet oploses i Vandet, og en saadan Ølsort har en betydelig Næringsværdi.

Denne Øltilvirkningsmetode er forlængst lagt til Side, en ny er traadt i Stedet, og Øltilvirkningen er tildels monopoliseret af den officielle Industri.

Det hjemmebryggede Øl var et velmagende, nærende Produkt, men nu er Øllet nærmest et Kunstprodukt. Nu benyttes ikke Byg til Fremstilling af Malt, dersom det er Korn, da er det oftest Majs. Til billigere Sorter benyttes et Ferment i Forbindelse med Sacharin. Bryggerierne er Aktieselskaber, der spekulerer i en billig Fremstilling og i — Folks Dumhed.

Har man endelig Brug for disse Stoffer (Ekstraktive) for Eks. Rekonvalescenter og for hvem Legemet trænger til Fedtstoffer, da faas disse betydelig billigere ved at spise stivelsesholdige Stoffer, saasom Kartoffler, Bananer, Maccaroni. Hvad der tilfores Legemet ved Tygning er langt mere sundt end det, som indtages ved Drik. Maccaroni, der indeholder 9 pCt. Æggehvide-stoffer og 77 pCt. Kulhydrat, er da en god Sammensætning for et let fordøjeligt Næringsstof.

At Dobbeltol undertiden er ledsaget med Reklamen »Anbefalet af Læger«, siger ikke meget. Det gør heller ikke Øllet bedre. Undertiden er det en indhentet Tilladelse, i andre Tilfælde er den købt og betalt med høje Priser.

Her er det Vanens og maaske Troens Magt, der gør sig gældende, og Lægerne véd jo ogsaa, at dersom en Patient blev ordineret til at spise Maccaroni, saa vilde det næppe blive betragtet som noget virksomt Middel. Øllet, som selv kan lobe ned, bliver betragtet som langt bedre. Maccaroni er altfor billig ved Siden af det dyre Øl.

Endnu skal nævnes et andet Produkt, der ogsaa giver Bevis for, hvor store Summer der anvendes paa Letsindighedens Alter.

Det er de saakaldte Mineralvande. Det er kun almindeligt Vand, der ved Tryk er tilsat mere Kulsyre og en lille Smule kunstigt fremstillet aromatisk Stof, dette tappet paa Flasker sælges saa til de mere eller mindre kloge til høje Priser.

Mange paastaar, at disse Vande er meget forfriskende, de lugter og smager af Citronsyre; denne, der er kunstig fremstillet, er i dette Tilfælde uden Værdi; det Overskud af Kulsyre, som Mennesket faar i sig, har det kun Besvær med at faa gylpet op, da den ikke kan afsorteres.

Hvad er egentlig mere forfriskende end Kildevand, der er netop den Mængde af Kulsyre til Stede, som er nødvendig til at give den en forfriskende Smag og til at holde de tilstedeværende Mineralier i Oplosning. Dog bor man være kritisk paa dette Omraade, særlig under Forhold, hvor man er henvist til at benytte Overfladevand eller Brakvand, dette bor man ikke benytte uden Sterilisering enten ved Kogning eller ved Tilsætning af nogle faa Korn af Kuliumpermanganat*). Overfladevand kan nemlig indholde Kim, der kan foraarsage Sygdomme (Tyfus, Kolera).

Saa kommer Spørgsmaalet, om det paavirker Hjernen? Svaret kan enhver skaffe sig. Prov i en Maaned at drikke det sædvanlige Kvantum Øl. Læg da Mærke til Tænkeevnen, og hvor let Du har med at løse matematiske Problemer. Den næste Maaned stryges Øllet, og Vand drikkes i Stedet. Foretag da de samme Prover, og Du vil se en mærkelig Forskel.

Der er ikke givet mig nogen Autorisering til at skrive om eller drofte Ernæringsspørgsmaal paa officiel Maade. Grunden til, at jeg skriver om disse Spørgsmaal, er dels paa Opfordring og maaske hovedsagelig i Sagens Interesse. Jesu Kristi Kirke,

*) Kuliumpermanganat har Formlen $KMgO_4$, er altsaa et stærkt Iltningsmiddel og bor bruges med Forsigtighed. 300 Milligram i en Liter kogt Vand er fortrinlig til Gurgling, men kan let fremkalde Opkastninger; det er ingenlunde nogen farlig Gift. 2 à 3 Korn i et Glas Vand smages ikke, og Vandet bliver fuldstændig sterilt, men faar en Smule violet Farve.

som jeg tilhører, har et Punkt i Læren, der benævnes Vidsdomsordet, der navnlig tager Sigte paa Menneskets asketiske Liv. Det er ikke undgaaet min Opmærksomhed, at Talere, som docerede dette Spørgsmaal, røbede en manglende Forstaaelse og Kendskab.

Dette er Motivet til min Indblanding i denne Sag, og dette er ikke ledsaget med Krav om nogen »tagen Hensyn«. Mit inderligste Ønske er kun, at Folk selv vil tænke — og forsøge.

Personlig drikker jeg ikke Øl af nogen som helst Kvalitet, men jeg forarges ikke over at se andre gøre det. Jeg respekterer fuldstændig Handlefrihed, thi Mennesket udvikler sig bedst i Frihed. Men Mennesket trænger til at kende sine egne Naturgaver, de mange latente Evner, der er Menneskets Arv fra det Guddommelige, der ikke maa nedgraves, men bruges i Evolutionens Tjeneste.

Heller ikke undervurderer jeg andres Erfaringer og Meninger. Enhver sine Fortrin — enhver sine Mangler. Delte Meninger fremkommer ved, at en Sag ses fra forskellige Synsvinkler og forskellige opnaaede Resultater. Da Mennesket endnu har saa uendelig langt, inden det naar sin naturlige Tilstand, vil mange Forsøg kun give delvis Svar. Der møder en frem og siger: »Se, hvad jeg har naaet ved at drikke Øl.« En anden: »Se, hvad jeg har opnaaet ved at spise Kød.« Begge disse Paa-stande har fuldstændig taget Sigte paa det fysiske Velvære. Et Billede, en Illustration af, hvad der kan opnaas ved baade at undlade Kød og Øl, det mangler vi endnu.

Med disse orienterende Bemærkninger vil jeg slutte, idet jeg formener, at alt for mange Mennesker ikke kan taale, at der røres ved deres Fordomme. Religionen, der egentlig tager Sigte paa, at Livet skal læres at leve, medens vi har det, er saa sørgelig misforstaaet.

FÆDRELANDSSANG.

Tilegnet Sangkoret i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Danmark, dejlige Land imod Nord,
 Bogenes Land, hvor Egene gror;
 Øresund skvulper saa blidt imod Strand,
 Vesterhavs Vælde slaar imod Land!
 Hele Naturens Skonhed og Pragt
 vidner om Gud den almægtiges Magt!

Dejlige Skove, skyggende Ly,
 Lærkens jublende Triller i Sky,
 guldgule Agre, Havernes Frugt,
 Storken i Mosen, Svalernes Flugt!
 Alt er saa skönt og fuldkomment bragt,
 vidner om Gud den almægtiges Magt!

Heden, den brune, med Lyngen lav,
 flittige Hænder Mennesker gav
 Føde og Husly, Nøjsomheds Kaar,
 elsket dog er i Vinter og Vaar!
 Lyngtæppets Ynde, hvor det er lagt,
 vidner om Gud den almægtiges Magt!

Havet vrimler med Stimer af Fisk,
 Købmanden ærlig staar bag sin Disk,
 Bonden saa flittig Markerne saar,
 Haandværk og Kundskab sammen sig slaar!
 Visdom og Flid i Mennesket lagt
 vidner om Gud den almægtiges Magt!

Gamle og Syge, bragte i Nød,
 gives af Hjærtet daglige Brod;
 Skoler findes, hvor Lærdom og Raad
 Ungdom fører til Handling og Daad!
 Kærlighedsspiren, til Live vakt,
 vidner om Gud den almægtiges Magt!

Danmark, dejlige Land imød Nord,
 Freden hersker ved Hav og ved Fjord!
 Bring i vort Hjærte Sandhed og Tro,
 her er det skont at bygge og bo!
 Freden og Troen i Hjærtet lagt
 vidner om Gud den almægtiges Magt!

B.

DØDSFALD.

Broder Carl Aug. Ludvig Jahn afgik ved Døden den 24. Maj 1922 og blev begravet den 28. Maj paa Sundby Kirkegaard. Ældste Hans C. Hansen holdt Aabningsbonnen, og Ældste J. Tronier indviede Graven. Missionspræs. Carl E. Peterson talte over Emnet: »Livet efter Døden«. Før og efter Talen sang Koret: »O, min Fader« og »Nærmere Gud til Dig«. Ved Graven sang Koret: »Salige Haab«.

Broder Jahn blev født den 10. Juni 1847 og indlemmet i Kirken den 29. Marts 1884. Han døde som en trofast Sidste Dages Hellig.

TANKE-GLIMT.

Jesus Kristus var den mest selvstændige, uafhængige og frimodige af alle Guds Born, der er kommen til denne Verden, men for dette maatte han bøde med sit Liv paa Korset.

INDHOLD

Præsident Granttaler i Radio-	Svar til Br. A. Jacobsen . . .	171
Telefonen	Fædrelandssang	175
Fremtidens Menneske	Dødsfald	176
Tiende	Tanke Glimt	176
Hilsen fra fhv. Folkethingsm.		
F. F. Samuelsen		168